

Το τραγούδι του παιδιού από μέταλλο
Metal boy

Έχεις μια καρδιά από ασήμι
πράσινα μάτια σαν από πατίνα χαλκού
και ο κόσμος, σαν μια σφαίρα, μια γυάλινη σφαίρα
γυρίζει μέσα στα μάτια σου, γυρίζει...

Είναι παράξενο το άγγιγμα από μπρούτζινα δάχτυλα
είναι παράξενο πώς τα χρυσά νύχια γρατζουνάνε
είσαι τόσο παράξενος πλατινένιε πρίγκιπα
σαν τη σιωπή και την ακινησία το σούρουπο

liryc: Tadeusz Kubiak
music: Sławomir Zygmunt

Και είσαι λυπημένος, δεν είσαι κανενός παιχνίδι,
μόμπιλο στο ταβάνι
ανθίζεις τα χρώματά σου μόνο για σένα
και τίποτα δε σε πληγώνει, τίποτα
ανθίζεις τα χρώματά σου μόνο για σένα
και τίποτα δε σε πληγώνει
τίποτα δε σε πληγώνει
ούτε και η ζωή

Γεννήθηκα στα δάση
Born in the forest

Γεννήθηκα στα δάση, απ' τα δάση έφτασα στην πόλη
Ζώα τρέχουνε στα δάση, πουλιά κελαηδάνε στις φωλιές
Στην πόλη σκόνη κι εξάντληση
Για ένα κορίτσι το 'κανα

Τα μαλλιά της λάμπουν σαν τον ήλιο, τα χείλη της βατόμουρα
Μπορείς να τρελλαθείς γι' αυτή
Έτσι άφησα τον κόσμο που ήξερα
Και την ακολούθησα, ερωτευμένος

(χορωδιακό)

Τη νύχτα κοιτάω έξω και βλέπω την πόλη και το χάος της
Φανάρια και πλήθη στους δρόμους, μού 'ρχεται να φύγω μακριά
Νοσταλγώ τα δάση και τον κόσμο μου, που άφησα κάπου μακριά
Αλλά δεν μπορώ να φύγω, την αγαπώ

Αγάπη μου, ας γυρίσουμε στο δάσος, στα χωράφια, στα
ανθισμένα λιβάδια
Όπου μέλισσες και κηφήνες βομβούν, πηδάνε τριγύρω τα
κουνέλια
Το χορτάρι είναι πάντα πράσινο
Αγάπη μου, ας πάμε πάλι στο δάσος, στα χωράφια

Lyric and music:
Slawomir Zygmunt

Λευκός Σιδηρόδρομος

White railway

Μες απ' τα μαυρισμένα χωράφια πάνω στις γραμμές του
Κινείται μέσ' από δάση ανθρακί-καφέ
Από απομεινάρια παλαιών πυλών απανθρακωμένα και μαύρα
Πλέει μέσα από τις αναμνήσεις των πόλεων
ο Λευκός σιδηρόδρομος

Πώς ήρθε στη γη του θανάτου
Αυτή η υπέροχη οπτασία
Εδώ σε αυτό τον κοίλο άθλιο στίχο
Εδώ σ' αυτή τη γη γεμάτη από μαύρη σκόνη
ο Λευκός σιδηρόδρομος.

Αχ ποιού η γενναία χειρονομία
μου 'δωσε αυτό το θαυμάσιο δώρο
Και ποιος μου το έχει στείλει
μήπως μπορώ να φύγω - μπορεί να φύγω -
ο Λευκός σιδηρόδρομος

Και ποιός προσεύχεται, ποιος μπορεί είναι
Ποιος έτσι χωρίς εμένα δεν μπορεί να ζήσει
Που από τους νεκρούς ικετεύει να αναστηθώ
και αυτό το φωτεινό σινιάλο καθαρίζει τα μάτια μου-
ο Λευκός σιδηρόδρομος

Μες απ' τα μαυρισμένα χωράφια πάνω στις γραμμές
Γλιστράμε μέσα από τα δάση ανθρακί-καφέ
Περνάμε από απομεινάρια παλαιών πυλών απανθρακωμένα και μαύρα
Πλέουμε μέσα από τις αναμνήσεις των πόλεων
με το Λευκό σιδηρόδρομο

Εκεί όπου βουίζουν οι μέλισσες και τα ποτάμια γλιστρούν
Στο λαμπρό ήλιο και το σκιερό δάσος
Σ' εκείνη που με περιμένει
Για την καινούργια ζωή, Ω! πάρε με πάρε με

Lyric: Edward Stachura
music: Sławomir Zygmunt

Επιθυμίες
Desires

Κλαίω κάθε μέρα που σ' αγαπώ
Σ' αναζητώ
Τα μάτια μου ρωτάνε
Ξέρουν, δεν θα σε δουν

Η πίκρα βγαίνει από σένα
Όπως ο ήρεμος καπνός στον ουρανό
Η μέρα μικραίνει σαν φύλλο
Και σαν πουλί που δεν τραγουδάει

προσευχές φτάνουν σε μένα
σαν βροχούλες, Αα σαν βροχούλες
μικρές μάχες,
φοβισμένες, μοναχικές

Μαθαίνω το σώμα απέξω και ξέρω.
Μοιάζει με την ψυχή, ακόμη απατηλό,
Μου φέρνει θάνατο εντός μου

Μετά από σκοτεινά όνειρα
Σε ψάχνω, μάταια καίω τα χέρια μου
Σαν πουλί που λερώνει τη φωλιά του

Και στέκω ακατάδεκτος
Όπως τα χέρια που φτιάχνουν τόξα στους
Ιππότες
Αλλά δεν πιστεύουν στη δύναμή τους

lyric: Krzysztof Kamil Baczyński
music: Sławomir Zygmunt

Ένα λιβάδι στο γαλάζιο
A meadow in the blue

Πές μου, τι θάθελες;
Θαύματα κάνω, μωρό μου,
Ανασταίνω νεκρούς
Ότι βρέθηκε μέσα στις φλόγες

Υπάρχει ένα λιβάδι στο γαλάζιο (τ' ουρανού)
Δuo σύννεφα λένε Ωσανα!
Πρώτα ένα αγόρι, μετά ένα κορίτσι

Αν ακόμη περισσότερα θέλεις
Θα σε πάρω στα χέρια μου
Θα σε πάρω στα άγρια βουνά
Θα φτιάξω ομάδα από χαρταετούς
Αν θές ακόμη πιο ψηλά

Υπάρχει ένα λιβάδι στο γαλάζιο (τ' ουρανού)
Δuo σύννεφα λένε Ωσανα!
Πρώτα ένα αγόρι, μετά ένα κορίτσι
Πες μου, τι θα 'θελες
Θαύματα κάνω μωρό μου!
Θα 'θελες μήπως παγωτό;

Ή μήπως θέλεις καλαμπόκι
Θα κάνω τα πάντα για σένα
(μικρή μεγάλη μου Θεά)

Υπάρχει ένα λιβάδι στο γαλάζιο (τ' ουρανού)
Δuo σύννεφα λένε Ωσανα!
Πρώτα ένα αγόρι, μετά ένα κορίτσι

lyric: Edward Stachura
music: Sławomir Zygmunt

Ταξίδια μέσα μας
Travels inside us

Φεύγουμε, ξαναγυρίζουμε,
Οι ανθρώπινες μοίρες σαν καταρράκτες
Ποιος είναι απλοϊκός, ποιος περίεργος, ποιος αλλάζει τον αέρα με ένα ραβδί
Μα όλα είναι ταξίδια
Που οι επιστροφές κρατούν περισσότερο
Αφήνοντας πίσω μας έναν κόσμο που δεν έχει κατακτηθεί

Ταξίδια μέσα μας, ταξίδια μέσ' το χρόνο,
Ο άγγελός μας είναι στον ουρανό, γελώντας μαζί μας
Ταξίδια από τον εαυτό στον εαυτό
Τραχείς δρόμοι που πρέπει να διαβούμε
Αλλά γιατί η ομίχλη, γιατί η ομίχλη

lyric: Antoni Muracki
music: Slawomir Zygmunt

Φεύγουμε, επιστρέφουμε
Μια μαγική πέτρα στην παλάμη μας
Αν και δεν γιατρεύει την βασανιστική αγάπη μας
Αλλά η ελπίδα είναι σαν όπιο
Σαν φλόγα ή στάχτη
Συνεχίζουμε να να αντιμετωπίζουμε τον εαυτό μας

Ταξίδια μέσα μας, ταξίδια στο χρόνο
Ο άγγελός μας είναι στον ουρανό, γελώντας μαζί μας
Ταξίδια από τον εαυτό στον εαυτό
Τραχείς δρόμοι που πρέπει να διαβούμε
Αλλά γιατί η ομίχλη, γιατί η ομίχλη

Φεύγουμε, επιστρέφουμε
Η ζωή είναι σκληρότερη από γρανίτη
Όμως μένει η ίδια, παλεύουμε σαν κλεισμένοι σε κλουβί
Ενός περιστεριού καρδιά χτυπάει μέσα μας
Ίσως η ευτυχία είν' αυτό
Να κρέμεσαι σε μια αιώρα πάνω απ' τη ζωή.
Ταξίδια μέσα μας.....

Χριστουγεννιάτικο

Christmas song

Άγγελοι, λευκοί άγγελοι

Τι περιμένατε δίπλα στο φυτώριο

Γιατί ενώ χτυπούσατε τα φτερά σας

Σκορπίζατε χιονονιφάδες στη σκοτεινή νύχτα;

Θέλατε η λάμψη να κάνει να χάσουν το δρόμο τους οι καταραμένοι,
που λέρωσαν τα χέρια τους με αίμα ;

Σκορπίζατε λουλούδια, ασημένια φύλλα

Πάνω στους τάφους αυτών των σιδερένιων ιπποτών

Που πέθαναν από μαστίγιο και πείνα;

Σκοτεινές νύχτες, άγγελοι στη γη μας,

Σκοτεινά αστέρια και σκοτεινό χιόνι, και αγάπη,

Και κάτω από αυτά τα σκοτεινά σύννεφα,

Η καρδιά μας έγινε σκοτάδι

Άγγελοι, λευκοί άγγελοι

Ω! φως δίνει η λάμψη των φτερών σας

Έτσι οι χαμένοι πάνε στον Κύριο

Και εκείνος που φοβάται να σηκώσει τα μάτια του

Και εκείνος που περιμένει χωρίς ελπίδα

Και αυτός ο ιππότης στη σκισμένη του πανοπλία

Έτσι κι αυτός βαδίζει στον Θεάνθρωπο

Άγγελοι, λευκοί άγγελοι

Lyric: Krzysztof Kamil Baczyński
music: Sławomir Zygmunt

Η μπαλάντα της κυρίας και των προβάτων της
The ballad of the Lady and her sheep

Στέκομαι κάτω από ένα δέντρο
Κουνώντας το....
Στον ουρανό, σαν λιβάδι
Εκατό πρόβατα σε όμορφη γραμμή

Μια όμορφη κυρία ανάμεσά τους
Περπατάει και τα χαϊδεύει
Κερνώντας ένα λουλούδι σε ένα
Κτυπώντας ελαφρά έν' άλλο

Θα ήθελα να ήμουν εκεί που βρίσκονται
Περνώντας μαζί σου βράδια και πρωινά
Και όταν η σκοτεινή νύκτα ανοίγει τα χέρια της
Να σκεπάζω με πούπουλα την κρύα καρδιά σου

Να σου λέω ιστορίες, να σου τραγουδώ τραγούδια
Από μακριά θαυμάζοντας τις χάρες σου
Να σε υπηρετώ όλη την ώρα
Φωτιά βάζοντας στον ήλιο που βγαίνει

Ξαφνικά ένας αέρας φυσάει από δεξιά
Κυνηγώντας τα σύννεφα
Και η βροχή πέφτει από τον ουρανό
Η Κυρία μου, Εσύ, χάθηκες στην νεροποντή

Και παρακαλώ το Θεό, καθώς η βροχή ακόμη πέφτει
Να κρατήσει μια εικόνα σου ανάμεσα στα πρόβατα
Ακόμη και μακρινή, όταν η θύελλα περάσει
Για να δω το φόρεμα σου στου ουράνιου τόξου την κορδέλα.

Lyric and music:
Sławomir Zygmunt

Γλυκός ψεύτης

Sweet liar

Συνέχεια μου λες ότι κρύβω το διάβολο κάτω από ο δέρμα μου
Μου λείπουν οι τρόποι και η ωριμότητα
Αλλά πάντα με συγχωρείς, γιατί η γοητεία μου σε έχει βάλει σε πειρασμό
Η παραδεισένια γεύση του σκορπίσματος του μυαλού

Γιατί είμαι ένας γλυκός ψεύτης
Γιατί έχω πυροστιές μες το μυαλό μου
Οι αιτίες δε μ' ενδιαφέρουν, όχι
Αλλά δεν είσαι χαζή
Και ξέρεις τι θα σου δώσω
Γι' αυτό με έχεις ερωτευτεί

Πάντα να με σώζεις από απελπιστικές καταστάσεις
μέχρι να βγω από την υδρορροή στη βροχή
Και έχω για σένα ένα μπουκέτο όνειρα
και την υπόσχεση να μην αλλάξω ποτέ

Γιατί είμαι ένας γλυκός ψεύτης
Γιατί έχω πυροστιές μες το μυαλό μου
Οι αιτίες δε μ' ενδιαφέρουν, όχι
Αλλά δεν είσαι χαζή
Και ξέρεις τι θα σου δώσω
Γι' αυτό με έχεις ερωτευτεί

Γιατί είμαι ένας γλυκός ψεύτης
Γιατί έχω πυροστιές μες το μυαλό μου
Οι αιτίες δε μ' ενδιαφέρουν, όχι
Αλλά δεν είσαι χαζή
Και ξέρεις τι θα σου δώσω
Γι' αυτό με έχεις ερωτευτεί

Και γι 'αυτό με διάλεξες, με αγάπησες
κατά την άποψή μου, στην πραγματικότητα, είσαι λίγο τρελή
Και μου αρέσεις, αν και αν ποτέ παντρευτούμε

lyric: Antoni Muracki
music: Sławomir Zygmun

ΧΙΟΝΙ Snow

Σ' έναν λασπωμένο δρόμο βαθιά στο δάσος
σφυρίζοντας που και που
στροβιλιζόταν το άσπρο χιόνι
το χιόνι σαν μια λευκή γούνα μέσα στη σιωπή
στη σιωπή την πιο σιωπηλή κι απ' το πιο σιωπηλό ποντίκι
χιόνι, χιόνι, χιόνι

Σκεπάστηκαν με χιόνι σκεπές και φράχτες
καλύφθηκαν με λευκές γάτες
άσπρα άλογα, άσπρα έλκηθρα
νυσταγμένα νανουρίσματα απ' τα έλκηθρα
νυσταγμένα νανουρίσματα απ' τα έλκηθρα
χιόνι, χιόνι, χιόνι

Η λευκή αρκούδα κοιμάται και ροχαλίζει
το πέλμα της, ένα γλυκό πέλμα
μια μυρωδιά από δάσος μελιού
σταγόνες στο πηγούνι της αρκούδας
σταγόνες στο πηγούνι της αρκούδας
Πού; Στο όνειρό της

Βαθιά στο δάσος σ' έναν λασπωμένο δρόμο
Σφυρίζοντας δυνατά
Έπεφτε το άσπρο χιόνι... χιόνι

liryc: Tadeusz Kubiak
music: Sławomir Zygmunt

Σουζάνα

Suzan

Η Σουζάνα σε οδηγεί στη θέση της κοντά στον ποταμό
Μπορείς να ακούσεις τα πλοία να περνούν
Μπορείς να περάσεις τη νύχτα δίπλα της
Και ξέρεις ότι είναι μισότρελη
Αλλά γι 'αυτό θέλεις να είσαι εκεί
Και σε ταΐζει τσάι και πορτοκάλια
που έρχονται κατευθείαν από την Κίνα
Και τότε όταν θέλεις να της πεις
Ότι δεν έχεις αγάπη να της δώσεις
τότε σε παίρνει μέσα στο κύμα της
Και αφήνει το ποτάμι να απαντήσει
Ότι ήσουν πάντα ο εραστής της
Και θέλεις να ταξιδέψεις μαζί της
Και θέλεις να ταξιδέψεις τυφλός
Και ξέρεις ότι θα σε εμπιστευτεί
επειδή έχεις αγγίξει το τέλειο σώμα της
με το μυαλό σου.

Και ο Ιησούς ήταν ένας ναύτης
Όταν περπάτησε επάνω στο νερό
Και πέρασε πολύ χρόνο παρακολουθώντας
Από το μοναχικό ξύλινο πύργο του
Και όταν ήξερε πως ήταν σίγουρος
Μόνο οι πνιγμένοι άνδρες θα μπορούσε να τον δουν
Ο ίδιος δήλωσε: « Όλοι οι άνθρωποι
θα είναι ναυτικοί πια
Μέχρι η θάλασσα θα τους απελευθερώσει "

Αλλά ο ίδιος ήταν σπασμένος
Πολύ πριν ο ουρανός ανοίξει
Εγκαταλείφθηκε, σχεδόν ανθρώπινα
βυθίστηκε κάτω από τη σοφία σου, όπως μια
πέτρα
Και θέλεις να ταξιδέψεις μαζί του
Και θέλεις να ταξιδέψεις τυφλός
Και σκέφτεσαι ότι ίσως θα τον εμπιστευτείς
Διότι άγγιξε το τέλειο σώμα σου
με το μυαλό του.

Τώρα η Σουζάνα παίρνει το χέρι σου
Και σε οδηγεί στο ποτάμι
Φοράει κουρέλια και φτερά
Από τους στρατιώτες του Στρατού Σωτηρίας
Και ο ήλιος χύνεται όπως το μέλι
πάνω στην κυρία του λιμανιού
Και σου δείχνει πού να κοιτάξεις
Ανάμεσα στα σκουπίδια και τα λουλούδια
Υπάρχουν ήρωες στα φύκια
Υπάρχουν παιδιά το πρωί
Κλίνουν έξω για την αγάπη
Και θα κλίνουν έτσι για πάντα
Καθώς η Σουζάνα κρατά τον καθρέφτη
Και θέλεις να ταξιδέψεις μαζί της
Και θέλεις να ταξιδέψεις τυφλός
Και ξέρεις ότι μπορείς να την εμπιστευτείς
επειδή άγγιξε το τέλειο σώμα σου
με το μυαλό της.